

תלמודו בידו

דף נה עמוד ב

- א** [מנין שהעראה קונה אשה לבעלה ויבמה ליבם ?
- ב** [מדוע נאמר "שכבת זרע" לגבי שפחה חרופה ?
- ג** [מדוע נאמר "שכבת זרע" לגבי אשת איש ?
- ד** [מדוע נאמר "שכבת זרע" לגבי סוטה ?
- ה** [מהי העראה שנחשבת כביאה, ומהו גמר ביאה המחייבת בשפחה חרופה ?

- א** אשה: נלמד בגזירה שוה "כי יקח איש אשה", לחייבי כריתות שנאמר "אשר יקח".
יבמה: נלמד בגזירה שוה "יבמה יבא עליה", לחייבי לאווין שנאמר "לא יבא ממזר".
- ב** אף שחייב מלקות על העראה, אך קרבן אשם מתחייב רק בביאה גמורה.
- ג** ללמד שהבא על אשת איש באבר מת (ובלא קישוין) פטור, כיון שאינו ראוי להזריע כן.
ולסובר שחייב, מלמד שהבא על אשת איש מתה פטור, אף שעדיין שארה של בעלה.
- ד** רב ששת: קינא לה על ביאה שלא כדרכה, ונסתרה, אינה נעשית סוטה.
וכן החושרה בכך, כשאמר "אל תסתרי" ידוע שלדעת כן הזהירה.
אך לרבא יש קינוי אף על ביאה שלא כדרכה, שנאמר "משכבי אשה".
רבא: קינא לה שלא תבא לכלל קרבת אברים ונסתרה, אינה נעשית סוטה, ואף שמקפיד.
אביי: קינא שלא ישיק האבר במקום תשמיש, אינה נעשית סוטה ולסובר שאין זו העראה.
- ה** העראה: לשמואל, נשיקת האבר במקום תשמיש. לרבין בדעת ר' יוחנן, הכנסת עטרה.
ויתכן שאינם חולקים, אלא שהעראה זו מנשיקה ועד הכנסת עטרה.
לרב שמואל בדעת ר' יוחנן, זו הכנסת עטרה (אבל נשיקת אבר אינו כלום).
גמר ביאה: לרבה בר בר חנה בדעת ר' יוחנן, זו הכנסת עטרה.
לרב שמואל בדעת ר' יוחנן, זו הכנסת הגיד.
לרב ששת, זו הוצאת זרע (בשפחה חרופה חייבים רק על גמר ביאה).